

Arrest

nr. 118 328 van 4 februari 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 25 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), beide beslissingen op 5 april 2013 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 mei 2013 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 november 2013.

Gelet op de beschikking van 19 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. DEBROCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1 Op 1 maart 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) onontvankelijk wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing.

Tevens neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris op diezelfde dag ten aanzien van de verzoekende partij een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing. Deze beslissingen worden op 5 april 2013 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

1.2 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet werd middels een beschikking aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 21 oktober 2013 het volgende gesteld:

“De eerste bestreden beslissing, zijnde de beslissing van de bevoegde staatssecretaris van 1 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 april 2013, werd op 11 juni 2013 ingetrokken. Het beroep is derhalve doelloos.

Het verzoekschrift bevat geen middel gericht tegen, dan wel met betrekking tot, de tweede bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 1 maart 2013, eveneens aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 april 2013, zodat het beroep wat deze beslissing betreft onontvankelijk is.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 6 november 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 14 januari 2014, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 21 oktober 2013 opgenomen grond, stelt de verzoekende partij dat de reden om te worden gehoord is omdat in de beschikking niet is vermeld dat de kosten van het beroep ten laste liggen van de verwerende partij.

De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.

1.3 Ambtshalve stelt de Raad vooreerst de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast voor zover het betrekking heeft op de tweede bestreden beslissing, zijnde het bevel om het grondgebied te verlaten.

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618 en RvS 8 januari 2007, nr. 166 392).

Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij zich in de uiteenzetting van haar enig middel beperkt tot de eerste bestreden beslissing en nalaat uiteen te zetten op welke manier de door haar aangehaalde rechtsregels en -beginselen door de tweede bestreden beslissing geschonden worden.

Bij verwijzing naar punt 1.2 van dit arrest, heeft de verzoekende partij met betrekking tot het feit dat tegen de tweede bestreden beslissing geen middelen werden aangevoerd, geen opmerkingen.

In de mate dat het beroep tot nietigverklaring gericht is tegen de tweede bestreden beslissing, is het derhalve niet ontvankelijk.

1.4 Vervolgens dient erop geduid dat de verwerende partij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in een schrijven van 11 juni 2013, zoals per bode ter kennis gebracht op 14 juni 2013, in de hoofding refererend naar het openbare veiligheidsnummer van de verzoekende partij, zijnde de heer M.I.(...), op de hoogte brengt van wat volgt:

“Hierbij verzoek ik u de onontvankelijkheidsbeslissing d.d. 01.03.2013 inzake de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, in te trekken.

*Bijgevolg dient bovengenoemd persoon opnieuw in dezelfde toestand van verblijf geplaatst te worden als die waarin zij zich bevond voor het nemen van de beslissing, die het voorwerp uitmaakt van de huidige intrekking. Er zal een nieuwe beslissing genomen worden aangaande haar aanvraag om machtiging tot verblijf.
(...)”*

De aan deze Raad overgemaakte stukken omvatten tevens het schrijven op 13 juni 2013 gericht aan deze Raad, waarin - in de hoofding evenzeer refererend naar het openbare veiligheidsnummer van de verzoekende partij - het volgende wordt gesteld:

“Mevrouw de hoofdgriffier,

Refererend naar het verzoekschrift van 11.06.2013 in bijlage, wens ik u op de hoogte te stellen dat de Dienst Vreemdelingenzaken besloten heeft om de beslissing van de in referte aangeduide zaak in te trekken.”

Ten gevolge van de intrekking van de eerste bestreden beslissing door de Dienst Vreemdelingenzaken, en mede gelet op wat reeds werd gesteld *sub* punt 1.3 van dit arrest, is het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp geworden.

Bij verwijzing naar punt 1.2 van dit arrest, beperkt de verzoekende partij zich ertoe te stellen dat de reden om te worden gehoord is omdat in de beschikking niet is vermeld dat de kosten van het beroep ten laste liggen van de verwerende partij.

Gelet op het voorgaande, wordt door geen van beide partijen betwist dat de eerste bestreden beslissing is ingetrokken, zodat het beroep tot nietigverklaring zonder voorwerp is geworden en derhalve dient te worden verworpen. Er worden aldus geen elementen bijgebracht die ertoe zouden nopen anders te oordelen over het voorgaande.

Het beroep tot nietigverklaring is zonder voorwerp geworden en dient derhalve te worden verworpen.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET